

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.63/2025/11.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. december 9.
Az ügy tárgya: vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények
Terhelt(ek):
Első fok: Szombathelyi Törvényszék, 15.B.15/2023/33., ítélet,
tárgyalás, 2024. május 23.
Másodfok: Győri Ítéltábla, Bf.I.82/2024/5., ítélet,
tárgyalás, 2024. október 15.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szombathelyi Törvényszék 15.B.15/2023/33. számú és a Győri Ítéltábla Bf.I.82/2024/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Szombathelyi Törvényszék a 2024. május 23. napján meghozott 15.B.15/2023/33. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki 20 rendbeli folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont], 2 rendbeli vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont] és vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont]. Ezért – halmazati büntetésül – 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 6 év orvosi foglalkozástól eltiltásra, 300 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint, így összesen 3.000.000 forint pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2024. október 15. napján jogerős Bf.I.82/2024/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnjelekre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, egyebekben azt helybenhagyta.

II.

[3] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt a védője útján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítottnan – elsődlegesen felmentése, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

[4] Indokai szerint tévedett a bíróság, amikor bizonyítékok nélkül, tényként fogadta el azt a híresztelést, hogy a terhelt az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott egészségügyi ellátásért jogtalan vagyoni előnyként rendszeresen pénzt kért a betegek hozzátartozóitól, és ennek a híre a városban és környékén elterjedt.

[5] Részletesen kifejtette, hogy a bíróság mely esetekben alapította a tényállást a bizonyítékokkal ellentétes megállapításokra.

[6] Álláspontja szerint téves az esetleges pénzáadások vesztegetésként történő minősítése, 2021. január 1. napját megelőzően ugyanis a hálapénz nem volt büntetőjogi kategória. Ezelőtt elfogadott gyakorlat volt az orvos-beteg kapcsolatában, hogy a beteg vagy hozzátartozója az orvos részére kisebb-nagyobb összegeket adott azért, hogy a beteg kiemelt figyelemben részesüljön. Ez valóban közismert tény volt.

[7] Mindebből pedig az következik, hogy a 2021. január 1. előtti cselekményeket nem lehet vesztegetésként minősíteni, különösen azért sem, mivel nem nyert bizonyítást az, hogy a terhelt pénzt kért a hozzátartozóktól.

[8] Az ítélet indokolásából az tűnik ki, hogy az 1-22. tényállási pontok nem valósítanak meg bűncselekményt, mert valamennyi a Btk. módosítása előtt történt, ezért e cselekmények tekintetében felmentésének van helye.

[9] A 2021. január 1. napját követően történt, 23. tényállási pontban írt cselekmény pedig nem minden kétséget kizáróan bizonyított, az őt terhelő tanú vallomása kételyeket ébreszt, ellentmondásos, ezért azt nem lehetett volna elfogadni.

[10] A 2021. január 1. napján hatályba lépett jogszabályváltozás alkalmazása a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmába ütközik.

[11] Ugyanakkor a 2021. január 1. napját követően történt egy eset kapcsán a bizonyítékok hiánya miatt kizárt a büntetőjogi felelősség megállapítása.

[12] Kiemelte, hogy a bíróság az ítélet rendelkező részében úgy állapította meg a bűnösségét, hogy az az indokolásban kifejtett tényállásokkal ellentétes, tehát az ítélet törvénysértő.

[13] A Legfőbb Ügyészség BF.106/2025/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[14] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás az irányadó, az nem támadható. Ezért a bizonyítékok, köztük a tanúvallomások hitelességének megkérdőjelezése, a híresztelés tényként történt téves elfogadására hivatkozás a bizonyítékok újraértékelésén keresztül az irányadó tényállást támadja, amely a felülvizsgálati eljárásban nem megengedett.

[15] Álláspontja szerint nem helytálló a felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása, hogy a 2021. január 1. előtti cselekmények nem minősültek bűncselekménynek.

[16] A jogalkotó 2021. január 1-jén csak megszüntette az egészségügyi tevékenység ellátása során törvényesen elfogadható juttatások kereteit, de nem tette lehetővé az egészségügyi dolgozó számára az előny kérését. A vesztegetés elfogadásáért 2021. január 1. napját megelőzően is büntetendő volt az orvos, ha az egészségügyi szolgáltatásért vagy ellátásért jogosulatlanul pénzt kért, vagy fogadott el.

[17] Az irányadó tényállás 1-22. tényállási pontja pedig azt tartalmazza, hogy a terhelt a betegek hozzátartozóitól az egészségügyi ellátásért jogtalanul pénzt kért, illetve pénzt fogadott el azért, hogy a kórházi kezelést, a fekvőbeteg-ellátást továbbra is biztosítsa.

[18] Az irányadó bírósági gyakorlatra hivatkozással kifejtette, hogy a terhelt mint osztályvezető főorvos vesztegetés elfogadásának elkövetője lehet.

[19] Hálapénz az a juttatás, melyet az egészségügyi szolgáltatás igénybevételét követően a beteg vagy a hozzátartozója hálája, köszönete jeléül a szolgáltatásban közreműködő egészségügyi dolgozónak nyújt. Ebből viszont egyértelműen következik, hogy az előre adott előny nem hálapénz, miként az sem, amelyet a beteg nem saját elhatározásából, nem önként szolgáltat. A kért, és ennek eredményeként kapott juttatás tehát nem sorolható a hálapénz kategóriájába.

[20] Az irányadó tényállásból kitűnően a terhelt azért, hogy a fekvőbetegek elhelyezését, illetve kezelését az osztályán továbbra is biztosítsa, jogosulatlanul pénzt kért, avagy a soron kívüli infúziós kezelések kezdetekor előre fogadta el, illetve azért fogadta el, hogy a fekvőbeteg-ellátás ne szűnjön meg, az a jövőre nézve is biztosított legyen. Az irányadó tényállásból tehát az következik, hogy a hálapénz utólagos nyújtása, a pénz hálapénzkénti minősülése fel sem merül.

[21] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[22] A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a terhelt kifejtette, hogy az formai dogmatizmusra épül, mely megakadályozza a ténybeli igazság feltárását.

[23] Azt a téves jogi álláspontot tükrözi, hogy a jogerős ítéletben rögzített tényállás a megalapozottságától függetlenül a valóság egyedüli mércéje lehet, akkor is, ha az nyilvánvalóan hibás vagy bizonyítatlan.

[24] Ezzel szemben a védelmi álláspont az, hogy a bíróság által megállapított tényállás részben hiányos, belső ellentmondásokkal terhelt, megalapozatlan következtetéseken nyugszik, melyek önmagukban is megalapozhatják a jogerős ítélet anyagi jogi okból történő felülvizsgálatát.

[25] Indokai szerint az átadott pénzösszegek, azok jellege és az átadás módja arra utal, hogy ténylegesen hálapénzről volt szó, amely az orvos-beteg kapcsolatban 2021 előtt sokszor a társadalmi szokás része volt, és nem vesztegetési szándékot tükrözött.

[26] E körben utalt arra, hogy nem bizonyított, hogy előre kikötötte vagy megkövetelte volna a juttatásokat, így a jog értelmében ezek a pénzek önkéntes felajánlásoknak minősülnek. A pénzösszegek alkalmanként 10.000 és 50.000 forint közé estek, amelyek a magyar egészségügyben hosszú ideig fennálló hálapénzrendszer megszokott nagyságrendjét tükrözik. A pénzátadások nyíltan, repetitív módon, szinte rutinból történtek, a tanúk is jelezték, hogy természetesnek tartották a borítékot, hiszen mindenki ezt csinálta.

[27] Ezek a körülmények azt támasztják alá, hogy a vádbeli cselekmények a korabeli hálapénzrendszer részei voltak, és nem tudatos, külön megállapodáson alapuló vesztegetési ügyletek.

III.

[28] A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[29] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[30] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[31] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[32] A terhelt valójában a bizonyítékok mikénti értékelésén keresztül a jogerős ítéleti tényállást támadta akkor, amikor azt állította, hogy a megállapított tényállás ellentétes a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, megalapozatlan, továbbá amikor a tanúvallomások hitelességét vitatta az eljáró bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét kifogásolta. Ily módon valójában tényálláson kívüli körülményekre hivatkozással eltérő tényállás

megállapítását szorgalmazta. Erre azonban – ahogyan azt a Legfőbb Ügyészség helyesen kifejtette – a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség.

[33] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[34] A felülvizsgálati indítvány szerint tévedett az eljáró bíróság, amikor a terhelt büntetőjogi felelősségét megállapította vesztegetés elfogadása büntetében, mert a pénzüsszegeket nem egyedi vesztegetési ügyletből származó jogtalan előnyként vette át, hanem azokat az orvos-beteg kapcsolatban 2021 januárjáig megszokott hálapénzként fogadta el.

[35] Ez az álláspont nyilvánvalóan téves.

[36] A Btk. 291. § (1) bekezdése szerint, aki gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, avagy a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[37] A (2) bekezdés b) pontja alapján a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt bűnszövetségben vagy üzletszerűen követi el.

[38] A (3) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy a büntetés a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha az elkövető gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személy.

[39] E bűncselekmény jogi tárgya a tágabb értelemben vett közélet – gazdasági és társadalmi élet – tisztasága, korrekt, jogszerű működése és az ehhez fűződő közbizalom megóvásának érdeke. A passzív gazdasági vesztegetés elkövetési magatartásai a jogtalan előny kérése, az előnynek vagy az ígéretének elfogadása, illetve az előny kérőjével vagy elfogadójával egyetértés. Az előny kérése az előny adására vonatkozó óhaj kifejezését, a korrupciós kapcsolat kezdeményezését jelenti. A kérésnek az elkövető tevékenységével kapcsolatban kell megvalósulnia. Az előny elfogadása a dolog átvételével, a szolgáltatás igénybevételével (a birtokviszonyok változásával), az előny ígéretének elfogadása pedig az átvételre irányuló beleegyező nyilatkozat kinyilvánításával valósul meg. A bűncselekmény csak szándékosan követhető el. Az elkövető tudatának ki kell terjednie az előny és a tevékenysége közötti kapcsolatra.

[40] Eldöntendő kérdés, hogy a terhelt, aki egy kórház osztályvezető főorvosaként dolgozott, gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személy volt-e, és ekként egyáltalán lehet-e e bűncselekmény elkövetője (tettese), és amennyiben igen, valóban önálló intézkedésre jogosult volt-e.

[41] E két kérdés együttes vizsgálata célszerű, mellyel kapcsolatban a Kúria rögzíti a következőket.

[42] Kétségtelen, hogy a gazdálkodó szervezet fogalmát a Btk. az értelmező rendelkezések között meghatározza [Btk. 459. § (1) bekezdés 13. pont; Pp. 7. § (1) bekezdés 6. pont]. Ez alapján az állami egészségügyi intézmények, így a kórházak vitán felül költségvetési szervnek minősülnek.

[43] A vesztegetés elfogadása büntetnének megvalósulása szempontjából a törvényi tényállás szerinti elkövetési magatartás esetében az orvos (egészségügyi dolgozó) alaptevékenységének végzése (orvos-beteg kapcsolat, járó-, illetve fekvőbeteg-ellátás), és a

költségvetési szerv (gazdálkodó szervezet) gazdálkodási tevékenysége, polgári jogi kapcsolatai nem állíthatóak egymással szembe. Épp ellenkezőleg, a kettő egymással szorosan összefügg.

[44] Nyilvánvaló ugyanis, hogy a betegellátás keretében végzett orvosi, szakmai (egészségügyi szolgáltatási) tevékenység egyfelől az adott gazdálkodó szervezet keretei között valósul meg, másfelől gazdasági vonzata van. Így egyes, társadalombiztosítás által támogatott vagy nem támogatott kezelések, terápiák, gyógyszerek stb. alkalmazásának, igénybevételének lehetősége költségkihatással jár; a kórház számára rendelkezésre álló költségkeretbe illeszkedő, avagy a beteg által térítendő (finanszírozandó).

[45] Az orvos által tehát egyes vizsgálatok, terápiák alkalmazása, azok közötti választás során hozott döntések szükségképpen a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységgel kapcsolatban állóak, s mint ilyenek, a vesztegetés elfogadása törvényi tényállásába illeszkedőek.

[46] A speciális alanyiség szempontjából a konkrét tevékenység végzésének, egyes döntési jogosultság meglétének, egy adott folyamat (kezelés) mikénti elvégzésének van jelentősége. Márpedig az orvosi, illetve egyéb egészségügyi tevékenység végzése körében, ezen (az adott tevékenység végzésével egyébként értelemszerűen összefüggő, meglévő hatalmi) helyzetnek ilyen módon, vagyis köteleességszegő módon való kihasználása, egyes résztvétekenyiségek áruba bocsátása nem csupán az egészségügyi intézmény szervezetrendszerének „polgári jogi kapcsolataiban”, hanem az orvos-beteg viszonylatában, a gyógyító tevékenység körében is felmerülhet, ami ezáltal tényállásszerű, ezért büntetőjogi megítélést eredményez {Kúria Bhar.III.254/2021/13. szám [102]-[105] bekezdés, BH 2021.326.}.

[47] A Btk. a vesztegetés elfogadása büntette körében a gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozóját, tagját mint speciális alany elkövetőt nevesíti, súlyosabb jogkövetkezményeket fűzve ehhez.

[48] A gazdálkodó szervezet kétségtelen önálló intézkedésre jogosult dolgozója az, aki az adott szervezet működését irányítja, az azzal kapcsolatban álló személyek jogait és érdekeit érintő lényeges kérdésekben dönthet. Az ilyen személy – állandó munkakörénél vagy alkalmi megbízásánál fogva – hatáskörébe tartozik a gazdálkodó szerv egésze vagy valamely meghatározott része működésére kiható döntés a gazdálkodás (tevékenység) kereteit, módját, az erőforrások mikénti felhasználását illetően. Ehhez képest a minősített eset körében tettesként felelhetnek nem csak a szervezet vezetői, de azok is, akik akár a szervezet kialakított belső rendje (szabályzatai), ügyrendje stb., akár a vezetők által rájuk ruházott hatáskörben – felsőbb jóváhagyás nélkül – dönthetnek bizonyos kérdésekben.

[49] Nem kétséges az sem, hogy az elkövetőt a ténylegesen, mégpedig a konkrét vesztegetéssel érintett ügyben – nem pedig általánosságban – megillető jogokat figyelembe véve kell elbírálni, hogy önálló intézkedésre jogosultnak tekinthető-e vagy sem. Önmagában a munkakör megnevezéséből vagy egy adott szervezeten belüli vezetői beosztásból ugyanis nem következik egy adott ügy mikénti elintézésére vonatkozó (döntési, ellenőrzési, irányítási) jogosultság {Kúria Bfv.III.1.336/2019/9. szám [23]-[25] bekezdés, BH 2020.320.}.

[50] Vitán felül áll, hogy a terhelt jogosult volt a kórház mint gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységgel kapcsolatban álló, a fentiekben részletezett jellegű döntések meghozatalára, amelyet az irányadó tényállás – a szervezeti változásokat követve – megfelelően rögzít.

[51] Eszerint a terhelt:

– 2016. december 31. napjáig a kórház osztályvezető főorvosaként vezette az irányítása alatt álló fekvőbeteg-ellátó és diagnosztikai osztályokat, a hozzátartozó részlegeket, szakrendeléseket. Felelős volt az általa vezetett szervezeti egység költséghatékony és

szakmailag megfelelő működéséért, az osztály betegeinek szakszerű, lelkiismeretes gyógyító-, megelőző ellátásáért, továbbá a hatályos jogszabályok, intézményi és osztályos szabályzatok betartásáért.

– 2017. január 1. napjától – szervezeti változást követően – a Belgyógyászati Osztály vezetőjeként dolgozott ugyanott. Az osztály Működési Rendjének 3.3 pontja értelmében a betegfelvétel minden esetben az osztályvezető főorvossal, távollétében a helyettesével történt megbeszélést követően történhet, a beteg elbocsátásáról pedig az osztályvezető főorvos dönt.

– Az osztályvezetői főorvosi feladatokat 2021. április 1. napjától egészségügyi szolgálati jogviszony keretei között látta el, munkaköri leírása szerint – többek között – felelős az osztályon folyó tevékenységekre vonatkozó jogszabályok betartásáért, a belső szabályozások megvalósulásáért, külön is nevesített feladatát képezte továbbá a kapacitás optimális kihasználtságának biztosítása.

[52] Mindebből következően a terhelt gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző, önálló intézkedésre jogosult személy volt.

[53] A terhelt a felülvizsgálati indítványban arra hivatkozott, hogy az általa elfogadott összegek nem vesztegetésből származó jogtalan előnynek, hanem – az orvos-beteg kapcsolatban 2021. január 1. napja előtt – elfogadott hálapénznek minősültek.

[54] Ez az érvelés alapjaiban téves.

[55] E körben a Kúria kiemeli, hogy a vesztegetés elfogadásáért 2021. január 1. napját megelőzően is büntetendő volt az orvos, ha az egészségügyi szolgáltatásért vagy ellátásért jogosulatlanul pénzt kért, vagy fogadott el.

[56] Ezzel összefüggésben a Legfőbb Ügyészség helytállóan utalt arra, hogy a Btk. – 2021. január 1-jétől hatályos – 290. § (6) bekezdése és 291. § (6) bekezdése, illetve az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) e szabályokkal összefüggő módosítása továbbra sem tette lehetővé az egészségügyi dolgozó számára az előny kérését, csupán megszabta az egészségügyi tevékenység ellátása során törvényesen elfogadható juttatások kereteit [Eütv. 138/A. § (4) és (5) bekezdés].

[57] A hálapénz büntetőjogi megítélésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat pedig már az új jogszabályi rendelkezések előtt is következetes volt abban, hogy a jogtalan előny kérése, elfogadása büntetőjogi felelősség megállapításához vezet.

[58] Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat a következőkre.

[59] Az egészségügyi beavatkozás – a beteg, illetve biztosítási jogviszony esetében az egészségbiztosító által fizetendő – térítési díjat (avagy az ellátás ingyenességét) a gyógyintézet határozza meg, következésképpen a kórház által vállalt egészségügyi ellátásban közreműködő személyek munkájukkal kapcsolatban a betegektől ellenszolgáltatást nem kérhetnek, az ilyen módon igényelt előny ugyanis jogtalannak tekintendő. Ez független attól, hogy az orvos tevékenységét munkaviszony, szerződéses viszony alapján látja el. Hálapénz az a juttatás, amelyet az egészségügyi szolgáltatás igénybevételét követően a beteg vagy hozzátartozója hálája, köszönete jeléül a szolgáltatásban közreműködő egészségügyi dolgozónak nyújt. Ebből viszont egyértelműen következik, hogy az előre – az egészségügyi ellátás, gyógykezelés megkezdése előtt – adott előny nem hálapénz, és az sem, amelyet a beteg nem saját elhatározásából, nem önként szolgáltat.

[60] A kért és ennek eredményeként kapott juttatás tehát nem sorolható a hálapénz kategóriájába. Kérés alatt értendő minden olyan magatartás – így a célozgatás, a szokásokra történő figyelemfelhívás stb. is –, amely az önkéntességet, s ennek folytán a juttatás hálapénz jellegét kizárja {Kúria Bhar.III.6/2015/20. szám, EBH 2015.B.27.; Bfv.III.1.336/2019/9. [28]-[29] bekezdés, BH 2020.320.}.

[61] Az egyes tényállások tekintetében az irányadó tényállás erre vonatkozóan a következőket tartalmazza:

- a terhelt jogtalanul pénzt kért azért, hogy a fekvőbetegeknek az elhelyezését, illetve a kezelését az osztályán továbbra is biztosítsa (2., 3., 6., 7., 11., 12., 13., 14., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22. tényállási pont);
- ezek közül egy esetben, az utolsó alkalommal azért is pénzt kért, hogy az elhunytat ne boncolják fel (7. tényállási pont);
- előre fogadott el pénzt a soron kívüli infúziós kezeléskor (1. tényállási pont), illetve
- a pénzt azért fogadta el, hogy a fekvőbeteg-ellátás ne szűnjön meg, az a jövőre nézve is biztosított legyen (4., 5., 8., 9., 10., 15. tényállási pont).

[62] Mindebből következően a hálapénz utólagos nyújtása, a kért (kapott) pénz hálapénzként történő kezelése szóba sem kerülhet.

[63] A terhelt valójában az orvosi tevékenységéből, vezetői megbízatásából eredő hatalmi helyzetét bocsátotta áruba, amikor az államilag finanszírozott szolgáltatás nyújtásáért, illetve az erre való jogosultság megszűnését követően a további szolgáltatásért pénzt kért kiszolgáltatott, beteg emberektől, illetve a hozzátartozóiktól.

[64] Ez a terhelt büntetőjogi felelősségének alapja. Hosszú időn keresztül, gátlástalanul és visszaélészerűen folytatott tevékenysége nemcsak etikailag mélyen elítélendő, hanem büntetőjogilag értékelendő. Annak pedig a bűnössége megállapítása szempontjából értelemszerűen nincs (nem is lehet) jelentősége, ha esetleg ugyanilyen bűncselekményt mások is elkövettek.

[65] Nem tévedett tehát az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét 20 rendbeli folytatólagosan elkövetett vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont], 2 rendbeli vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont] és vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] megállapította, és törvényes a cselekmények minősítése és a kiszabott büntetés is. Az pedig fel sem merül, hogy a jogerős ítélet indokolása a rendelkező résszel ellentétes.

[66] Ekként a Kúria a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[67] *A döntés elvi tartalma*

Az orvos által az egyes vizsgálatok, terápiák alkalmazása, azok közötti választás során hozott döntések szükségképpen a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységgel kapcsolatban állóak, s mint ilyenek, a vesztegetés elfogadása törvényi tényállásába illeszkedőek.

Hálapénz az a juttatás, amelyet az egészségügyi szolgáltatás igénybevételét követően a beteg vagy hozzátartozója hálája, köszönete jeléül a szolgáltatásban közreműködő egészségügyi dolgozónak nyújt. Ebből viszont egyértelműen következik, hogy az előre – az egészségügyi ellátás, gyógykezelés megkezdése előtt – adott előny nem hálapénz, és az sem, amelyet a beteg nem saját elhatározásából, nem önként szolgáltat. A kért és ennek eredményeként kapott juttatás tehát nem sorolható a hálapénz kategóriájába. Kérés alatt értendő minden olyan magatartás – így a célozgatás, a szokásokra történő figyelemfelhívás stb. is –, amely az önkéntességet, s ennek folytán a juttatás hálapénz jellegét kizárja.

IV.

[68] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[69] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző